

สารบัญ

		หน้า
	ละเมิด	
หมวด ๑	ความรับผิดเพื่อละเมิด	๓
	๑. มีการกระทำต่อผู้อื่น	๓
	๒. กระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อ	๖
	๓. กระทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมาย	๘
หมวด ๒	ค่าสินไหมทดแทนเพื่อละเมิด	๖๔
	๑. การคืนทรัพย์สิน	๖๔
	๒. ใช้ราคาทรัพย์สิน	๖๔
	๓. ค่าเสียหาย	๖๕
หมวด ๓	นิรโทษกรรม	๘๘
	๑. ผู้กระทำการป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมาย	๘๘
	๒. ผู้กระทำตามคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมาย	๘๘
	๓. ผู้นั้นไม่ต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน	๑๐๐
	๔. ผู้เสียหายจากการกระทำดังกล่าวอาจเรียกค่าสินไหมทดแทนได้จาก	๑๐๐
	ก. ผู้เป็นต้นเหตุให้ต้องป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมาย	๑๐๐
	ข. ผู้ให้คำสั่งโดยละเมิด	๑๐๑
	จัดการนอกสั่ง	๑๑๑
	- กิจการงานอันผู้จัดการทำแทนตัวการที่จะเป็นการงานนอกสั่ง	๑๑๑
	๑. บุคคลเข้าทำกิจกรรมแทนผู้อื่นโดยเขามีได้ว่าขานวานใช้ให้ทำ หรือ	๑๑๒
	๒. บุคคลเข้าทำกิจการแทนผู้อื่นโดยมิได้มีสิทธิที่จะทำการนั้นแทนผู้อื่น และ	๑๑๒
	๓. บุคคลนั้นจะต้องจัดการงานไปในทางที่จะให้สมประโยชน์ของตัวการตามความ ประสงค์อันแท้จริงของตัวการ หรือ	๑๑๓
	๔. บุคคลนั้น(ผู้จัดการ)จะต้องจัดการงานไปตามที่พึงสันนิษฐานได้ว่า เป็นความ ประสงค์ของตัวการ และ	๑๑๓
	๕. การจัดการนั้นบุคคล(ผู้จัดการ)มีเจตนาจะจัดการเพื่อตัวการ	๑๑๔
	- สิทธิหน้าที่ของผู้จัดการ	๑๑๕
	๑. ในกรณีเข้าจัดการงานตามความประสงค์ของตัวการ	๑๑๕
	๒. ในกรณีเข้าจัดการงานขัดกับความประสงค์อันแท้จริงของตัวการ	๑๑๖
	๓. ในกรณีเข้าจัดการเพื่อสาธารณะประโยชน์หรือหน้าที่ตามกฎหมาย	๑๑๗

๔. กรณีเข้าจัดการงานของผู้อื่นเพื่อเป็นการป้องกันผู้อื่น	๑๒๐
๕. หน้าที่บอกกล่าวตัวการเมื่อเข้าจัดการงานนอกสั่ง	๑๒๓
๖. หน้าที่ชดเชยค่าสินไหมทดแทนเพื่อละเมิดและการคืนลาภมิควรได้ ของผู้จัดการ ซึ่งเป็นผู้ไร้ความสามารถ	๑๒๕
- สิทธิและหน้าที่ของตัวการ	๑๒๖
๑. หน้าที่ชดใช้เงินคืนแก่ผู้จัดการ	๑๒๖
๒. หน้าที่คืนลาภมิควรได้	๑๒๘
๓. ตัวการไม่ต้องเสียค่าทดแทน หากผู้จัดการไม่มีเจตนาเรียกค่าทดแทนก่อน	๑๒๙
๔. ตัวการหลายคน ตัวการที่แท้จริงเท่านั้นที่มีสิทธิและหน้าที่	๑๓๐
๕. กรณีที่ผู้จัดการทำการงานของตัวการโดยสำคัญว่าเป็นงานของผู้จัดการ	๑๓๑
๖. กรณีที่ตัวการใช้สิทธิเรียกร้อง	๑๓๒
ลาภมิควรได้	๑๓๓
- หลักเกณฑ์ตามมาตรา 406 อันเป็นลาภมิควรได้นั้นมีหลักเกณฑ์ทั่วไปดังนี้	๑๓๓
๑. บุคคลได้ทรัพย์สินใดมาโดยปราศจากมูลอันจะอ้างกฎหมายได้	๑๓๓
๒. เป็นทางให้บุคคลอื่นเสียเปรียบ	๑๓๙
๓. การได้ทรัพย์สินใดมานั้นได้มาเพราะ	๑๔๐
ก. บุคคลอีกคนหนึ่งกระทำเพื่อชำระหนี้ หรือ	๑๔๐
ข. ด้วยประการอื่น	๑๔๑
ผู้ไม่มีสิทธิเรียกคืนทรัพย์สิน	๑๔๒
๑. บุคคลผู้ซึ่งชำระหนี้โดยรู้ว่าตนไม่มีความผูกพันที่ต้องชำระ	๑๔๒
๒. บุคคลผู้ชำระหนี้อันมีเงื่อนไขก่อนถึงกำหนดเวลานั้น	๑๔๔
๓. บุคคลผู้ชำระหนี้ซึ่งขาดอายุความแล้ว	๑๔๕
๔. บุคคลผู้ชำระหนี้ตามหน้าที่ศีลธรรม หรือตามควรแก่อัธยาศัยในสมาคม	๑๔๖
๕. บุคคลผู้ชำระหนี้โดยสำคัญผิดเป็นเหตุให้เจ้าหนี้เสียสิทธิ	๑๔๖
๖. บุคคลผู้ชำระหนี้พ้นวินัยที่จะเป็นผลหรือขัดขวางมิให้เกิดผล	๑๔๘
๗. ชำระฝ่าฝืนกฎหมายหรือศีลธรรมอันดี	๑๔๘
สิทธิและหน้าที่ในการคืนทรัพย์สิน	๑๕๐
๑. หน้าที่คืนเงินจำนวนแน่นอนในกรณีทุจริต	๑๕๐
๒. หน้าที่คืนเงินจำนวนแน่นอนในกรณีสุจริต	๑๕๑
๓. หน้าที่คืนทรัพย์สินอื่นนอกจากเงินในกรณีทุจริต	๑๕๑
๔. หน้าที่คืนทรัพย์สินอื่นนอกจากเงินในกรณีทุจริต	๑๕๓

๕. ความรับผิดชอบของผู้ได้ลาภมิควรได้ในการคืนทรัพย์เป็นพันวินัย แต่ได้ทรัพย์นั้นไว้ โดยสุจริต ๑๕๔
๖. ความรับผิดชอบของผู้ได้ลาภมิควรได้ในการคืนทรัพย์เป็นพันวินัย แต่ได้ทรัพย์นั้นมา โดยทุจริต ๑๕๔
๗. สิทธิและหน้าที่เกี่ยวกับดอกผลในทรัพย์สินอันเป็นลาภมิควรได้ ๑๕๔
๘. สิทธิในค่าซ่อมแซมทรัพย์ที่ต้องคืน ๑๕๕
๙. สิทธิในค่าใช้จ่ายประการอื่นของผู้ที่ต้องคืนทรัพย์ ๑๕๖
๑๐. หน้าที่ที่ต้องจัดทำทรัพย์สินให้คงสภาพเดิม ๑๕๗

มาตราใดที่กล่าวไว้ลอย ๆ ในหนังสือนี้
หากมิได้บ่งไว้ว่ามาจากที่อื่นให้หมายถึง
มาตราในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์